

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 11Co/11/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120425563  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120425563.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v spore žalobcov: 1./ F. T., A.. XX.XX.XXXX, W. Š. XXX/XX, XXX XX Ľ., 2./ P. H., A.. XX.XX.XXXX, W. X. S. XXX/XX, XXX XX O., oboch právne zastúpených JUDr. Jurajom Gabriškom, advokátom, IČO: 42 181 020, so sídlom Cukrová 14, 811 08 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: P. M., A.. XX.XX.XXXX, W. A. P. X/X, XXX XX F., právne zastúpenému JUDr. Dávidom Hoffmanom, advokátom, IČO: 43 207 073, so sídlom Hlavné námestie 80, 060 01 Kežmarok, o zaplatenie 9.650,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 5C/18/2021-117 z 22. novembra 2021 takto

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 9.650,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.650,- eur od 1. apríla 2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcom proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že žalobcovia sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu domáhali voči žalovanému zaplatenia 9.650,- eur s príslušenstvom. Žalobcovia návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - rodinného domu na W. J. XX Q. O.. Žalovaný sa 15. októbra 2017 zaviazal vykonať rekonštrukciu tohto rodinného domu za cenu 34.700,- eur, pričom pri podpise zmluvy prevzal 10.000,- eur a zvyšnú sumu sa zaviazali odovzdať žalovanému pri konečnom vyúčtovaní v pôvodne plánovanom termíne 15. januára 2018. Žalovaný prerábku domu v stanovenom termíne nedokončil, dostal sa do omeškania, dátum dokončenia sa opakovane predlžoval a preberal od nich ďalšie zálohy. Rekonštrukciu nehnuteľnosti žalovaný nedokončil ani v ďalších termínoch roku 2018, v dôsledku čoho sa jej dokončenie muselo presunúť až na rok 2019. Žalovaný 24. januára 2019 podpísal čestné prehlásenie, v ktorom uviedol, že sa mu nepodarilo dokončiť rekonštrukciu domu v pôvodnom termíne do konca februára 2018 a zaviazal sa dokončiť rekonštrukciu najneskôr do 31. marca 2019. Zároveň v tomto čestnom prehlásení vyhlásil, že od nich prevzal peňažné prostriedky v celkovej výške 43.300,- eur určené na rekonštrukciu a že je v jeho možnostiach kompletne dokončiť rekonštrukciu do 31. marca 2019. Žalovaný už v čestnom prehlásení kalkuloval s možnosťou nedokončenia rekonštrukcie v určenom termíne, nakoľko vyhlásil, že v takom prípade sa zaväzuje vrátiť im v rovnakom termíne (teda najneskôr do 31. marca 2019) zostatok peňažných prostriedkov v celkovej výške 10.000,- eur. Žalovaný

v dohodnutom termíne (do 31. marca 2019) opäť rekonštrukciu domu nedokončil a súčasne (s výnimkou poukázania sumy 350,- eur) ani doteraz im nevrátil zostatok peňažných prostriedkov vo výške 9.650,- eur, ktoré od nich prevzal. Z týchto dôvodov sa domáhajú voči žalovanému zaplatenia dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 9.650,- eur.

2.2 O návrhu žalobcov na vydanie platobného rozkazu rozhodol Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom z 21. januára 2021, ktorým návrhu žalobcov v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že je nesporné, že sa zaviazal vykonať rekonštrukciu domu, ktorý je v spoluvlastníctve žalobcov, rekonštrukcia mala byť v plnom rozsahu vykonaná do 31. marca 2019 a že mu bolo dovtedy vyplatených 43.300,- eur. Rekonštrukcia bola v uvedenom rozsahu v termíne do 31. marca 2019 vykonaná, rekonštrukciu domu ukončil a dielo odovzdal žalobcom, ktorí ním začali disponovať. Žalobcovia od zmluvy o prerábke domu neodstúpili, a to ani pre jeho údajné omeškание s plnením, a preto ich tvrdenie, že majú nárok na vrátenie sumy vo výške 9.650,- eur, nemôže založiť dôvod na vrátenie žalovanej istiny. Žalobcovia si po dokončení a prevzatí diela neuplatnili žiadne nároky z väd vykonanej rekonštrukcie, ani doteraz nereklamovali žiadnu vytknutú vadu. Pokiaľ ide o ním poukázajú sumu vo výške 350,- eur žalobcom, to sa neudialo na základe jeho omeškania s dokončením rekonštrukcie, ale na základe dohody zmluvných strán sa znížila cena za vykonanie diela a zmluvné strany sa vzájomnou dohodou dohodli na jej rozsahu vo výške 350,- eur tak, aby celková suma za vykonanú rekonštrukciu domu bola vo výške 42.950,- eur. Z predloženého návrhu na vydanie platobného rozkazu ani z iného dôkazu nevyplýva žiadna skutočnosť, že by mal byť v omeškani s rekonštrukciou domu a v tomto dôsledku by mal byť povinný uhradiť žalobcom dlžnú istinu vo výške 9.650,- eur. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

2.3 Žalobcovia vo vyjadrení k odporu uviedli, že odmietajú všetky tvrdenia žalovaného, nakoľko sú to ničím nepodložené lži. V žiadnom prípade nebola rekonštrukcia vykonaná v určenom termíne, nikdy, a to ani do dnešného dňa, napriek opakovaným ubezpečeniam zo strany žalovaného a niekoľkým predĺžovaniam času. Neskôr, keď bolo evidentné, že žalovaný nikdy rekonštrukciu nedokončí, a zrejme ju ani nemal v úmysle dokončiť, začal sľubovať, že vráti aspoň 10.000,- eur. Domnievajú sa, že v danom prípade išlo o modus operandi žalovaného, akým zavádzal svojich zákazníkov, aby od nich vybral maximálne sumy preddavkov a potom zo stavby predčasne odišiel bez jej dokončenia. Vzhľadom na to, že žalovaný by rekonštrukciu nikdy nedokončil, rozhodli sa dokončiť rekonštrukciu prostredníctvom iných dodávateľov. Navyše po realizácii diela žalovaným museli títo dodávatelia ešte takmer kompletne prerobiť aj to málo z rekonštrukčných prác, ktoré žalovaný vykonal, nakoľko jeho práce boli nekvalitné, čím im spôsobil ešte ďalšiu škodu navyše a nutnosť demontovať aj tie časti budovy, ktoré ako tvrdí, zrekonštruoval. Tvrdenia žalovaného, že po dokončení a prevzatí diela neuplatnili žiadne nároky z väd vykonanej rekonštrukcie a nereklamovali žiadnu vyskytnutú vadu, alebo že vykonaním diela mu vznikol nárok na zaplatenie ceny diela, sa absolútne nezakladajú na pravde. V žiadnom prípade nedošlo ani len k čiastočnému dokončeniu diela a už vôbec nie k jeho prevzatíu. V danom prípade nemožno vôbec hovoriť o vadách diela - v skutočnosti dielo nebolo nikdy vykonané, dokončené ani odovzdané. Žalovaný miesto vykonania diela svojvoľne opustil, zanechal rekonštrukciu v úplne nedokončenom stave a navyše už vykonané práce odviezol v takej kvalite, že ich bolo nutné následne prakticky úplne vykonať odznova. V žiadnom prípade nemožno hovoriť ani o akomsi znížení ceny diela dohodou účastníkov o 350,- eur tak, aby celková cena diela bola 42.950,- eur. Práve naopak, uhradená čiastka 350,- eur musí byť považovaná iba za čiastočné splnenie už písomne uznaného dlhu (záväzku vrátiť aspoň časť preddavkov), čo do dôvodu a výšky 24. januára 2019. S odstupom času sa domnievajú, že žalovaný premyslene vrátil čiastku 350,- eur, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu za podvod a spreneveru z dôvodu absencie úmyslu a aby mohol argumentovať svojou fiktívnou snahou vrátiť sumu preddavkov, ktoré si neoprávnene ponechal, pričom poukázali na priložené uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok, ČVS: ORP-98/VYS-KK-2019, v ktorom je podrobne opísaný skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby na civilnom súde. Záverom poukazujú na skutočnosť, že žalovaný okrem bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške istiny svojim nekonaním, resp. amatérskym vykonaním niektorých prác a tým, že na stavbu chodili nekvalifikovaní robotníci, im spôsobil na nehnuteľnosti omnoho vyššie finančné škody ako požadujú. Finančnú škodu im žalovaný spôsobil aj tým, že neskôr, keď už nikto nechodil vykonávať rekonštrukčné práce na stavbu, budova sa nedala používať, chátrala a znehodnotila sa. V dôsledku nevykonanej elektroinštalácie ju nebolo možné vykurovať v období, keď to bolo nutné. Nehovoriac o tom, že budova sa mohla využívať na podnikateľské účely, a teda ďalšia škoda im vznikla v dôsledku ušlého zisku.

2.4 Žalovaný v duplike uviedol, že ak žalobcovia tvrdia, že 24. januára 2019 uznal dlh vo výške 10.000,- eur, v žiadnom prípade sa nejedná o uznanie dlhu, a to z dôvodu, že samotný dlh 24. januára 2019

nemohol existovať a najskôr mohol vzniknúť 1. apríla 2019. Z toho teda vyplýva, že 24. januára 2019 nemohlo dôjsť k platnému uznaniu dlhu, ktorý neexistoval a tým pádom nevznikla ani vyvrátená domnienka o existencii dlhu v dobe uznania. Nakoľko čestné prehlásenie z 24. januára 2019 nie je uznaním dlhu, svojím obsahom by mohlo zakladať povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty v prípade preukázania porušenia povinnosti z jeho strany, avšak k platnej dohode o takejto povinnosti nedošlo, keďže neexistuje žiaden dôkaz o jeho písomnej akceptácii žalobcami. Žalobcovia sa nijakým spôsobom nedožadovali bezplatného odstránenia väd ani neodstúpili od zmluvy o prerábke domu, pričom súhlasili s primeraným znížením ceny úpravy. Na výsluch žalobcami navrhovaných svedkov nevidí dôvod, pretože má za to, že tieto osoby sa nevedia vyjadriť k rozsahu rekonštrukcie, ktorá ním bola vykonaná. Takisto si nevie predstaviť znalecké dokazovanie týkajúce sa rozsahu vykonaných rekonštrukčných prác a nedostatkov vykonaného diela alebo prípadnej škody ako to navrhujú žalobcovia, keďže znalcovi chýbajú poznatky o uvedenej rekonštrukcii, t. j. jednoznačne nevie zdefinovať rozsah rekonštrukcie.

2.5 Žalobca v 1. rade na pojednávaní uviedol, že v novembri 2017 sa so žalovaným dohodli, že vykoná pre nich prerábku domu na W. J. Č.. XX Q. O., kedy žalovaný povedal, že prerábku dokončí do konca februára 2018, že má dosť ľudí a že nemá s tým problém. Žalobcovia mu dôverovali. Práce začali vykonávať najprv štyria pracovníci, vtedy si žalobcovia vraveli, že je to celkom dobré, avšak postupne ich chodievalo menej a menej a nakoniec tam nechodil nikto. Tak volali žalovanému, čo sa deje. On sa stále vyhovárал, posúval termín, kedy by mal prerábku ukončiť, lenže na stavbu už v podstate chodievala len jedna osoba alebo nikto. Stále dochádzalo k odsúvaniu termínu ukončenia diela, pričom s tým, že bude iný termín zhotovenia tejto prerábky stále prišiel žalovaný, teda on to navrhol. Žalobcovia nakoniec stratili trpezlivosť a dali mu ešte jednu šancu s tým, že posledným termínom zhotovenia by mal byť deň uvedený v čestnom prehlásení, čiže koniec marca 2019. Žalovaný im spôsobil aj ďalšie škody, nielen to čo si uplatňujú. Napríklad sa ponúkol, že im urobí elektriku a keďže to nezrealizoval a plynári boli závislí od neho, tak sa stalo, že tam došlo k poruche. V dôsledku toho, že tam nebola zavedená elektrina, zamrzli trúbky, a to sú tiež škody, ktoré im vznikli, avšak tieto si voči žalovanému neuplatňujú. Napokon sa žalobcovia so žalovaným stretli 24. januára 2019, kedy bolo vypracované čestné prehlásenie s tým, že žalovaný to všetko podpísal a súhlasil s ním. Suma uvedená v čestnom prehlásení sa však žalobcom zdala veľmi malá. Po tom, čo uplynula lehota určená v čestnom prehlásení, t. j. po 31. marca 2019 sa išiel žalobca v 1. rade s papiermi na políciu opýtať, čo môže robiť. Príslušník policajného zboru kontaktoval žalovaného a následne mu oznámil, že žalovaný mu povedal, že sa s nimi dohodne. O niekoľko dní na to mu volal žalovaný, aby sa stretli na benzínovej pumpe, kde sa aj stretli a tam mu hneď v prvej vete vyčítal, prečo to riešil prostredníctvom polície. On žalovanému volal neskutočne veľa krát a stále sa ho pýtal, kedy už vráti peniaze, čo mu bolo až trápne, stále sa niekomu pýtať. Žalovaný najprv navrhoval nejaké sumy, že im bude splácať po 5,- eur, či po 20,- eur a napokon povedal že to bude splácať po 300,- eur, avšak ani to sa nestalo. Pokiaľ ide o rozsah prác, ktoré mal žalovaný vykonať, prvá dohoda bola taká, že urobí prízemie a prvé poschodie. Potom ako žalovaný videl, že tam boli nejakí elektrikári, navrhol, že on má brata a že oni im urobia celú elektriku. Firma, ktorá tam bola, im ponúkala, že urobí elektriku za 6.000,- eur. Vtedy žalovaný povedal, že za takú sumu, teda za 6.000,- eur im urobí elektriku aj on. Keďže mu dôverovali a on vykonával aj ostatné práce, súhlasili s tým, aby on urobil aj elektriku. Na tomto dome bolo aj podkrovie, kde bolo potrebné ešte vykonať nejaké práce a vtedy sa žalovaný sám ponúkol, že urobí aj to podkrovie a že zastreší celý dom. Žalobcovia s tým súhlasili, že keď už to bude robiť, tak nech to urobí celé. Žalovaný si však stále od nich pýtal peniaze dopredu. Teda rozsah rekonštrukcie mal byť taký, že žalovaný urobí všetky práce do stavu hotovosti s tým, že obloží aj steny v kúpeľniach, betonáž, proste všetko, a samozrejme aj elektroinštaláciu, na ktorú sa ponúkol. Žalovaný mal na stavbe realizovať aj potery, avšak do poterov sa nedal.

2.6 Žalobca v 2. rade sa vo výpovedi na pojednávaní konanom 22. novembra 2021 pripojil k výpovedi žalobcu v 1. rade. Naviac uviedol, že ak sa práce na stavbe vykonali nekvalitne, napríklad bol tam pracovník, ktorý obkladal kúpeľňu a žalobcovia videli, že je to zlé, kontaktovali žalovaného a ten uznal, že je to obložené veľmi zle, ale vadu neodstránil. Odo dňa, keď bolo podpísané čestné prehlásenie do dátumu, kedy malo byť dielo zrealizované, čiže do konca marca 2019, sa žalovaný na stavbe ani neobjavil, vôbec tam ani neprišiel. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, aký mal byť rozsah rekonštrukcie do 31. marca 2019, žalobca v 2. rade uviedol, že rozsah mal byť asi taký, že keď prídete a zapálite svetlo, malo by svietiť. Ak žiada, aby mu niekto urobil steny, očakáva, že to urobí asi takto: rohovník, omietka, samozrejme penetrácia predtým, obloženie kúpeľní, elektroinštalácia. Teda rekonštrukcia domu mala byť v podstate realizovaná do takého stavu, že vojdem do izby, uloží podlahu, namontujem svetlo a dá sa tam bývať. Žalovaný zanechal dom v horšom stave ako ho prevzal. Rekonštrukciu domu do 31. marca 2019 určite nedokončil tak, ako sa dohodli.

2.7 Právny zástupca žalobcov v záverečnej reči zotrval na podanej žalobe, poukázal na to, že v rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané, že došlo k uzavretiu právneho vzťahu medzi žalobcami a žalovaným. Žalobcovia sa vyjadrili aj k rozsahu rekonštrukčných prác, čo ostatne bolo preukázané aj neskôr ďalšími dôkazmi. Poukázal na to, že v konaní je viacero nesporných tvrdení, ktoré nerozporoval ani samotný žalovaný, ktorý v čestnom prehlásení potvrdil, konkrétne koľko peňazí prevzal a zaviazal sa, že dokončí do úplného dokončenia tieto rekonštrukčné práce v termíne, ktorý bol opakovane posúvaný, teda až do toho 31. marca a pokiaľ nie, tak sa zaviazal vrátiť aspoň časť z tých prevzatých záloh do 31. marca 2019. Neurobil ani jedno, ani druhé a je evidentné, že ani nevrátil okrem tých 350,- eur žiadnu ďalšiu čiastku napriek tomu, že ešte opakovane v roku 2019 a aj v roku 2020 uisťoval žalobcov, že tie peniaze vráti. Žalovaný opustil stavenisko a už sa tam viac nevrátil, hoci prevzal 43.300,- eur. Ak by sa malo ísť do podrobnosti, tak tie škody a finančná strata na strane žalobcov by bola oveľa väčšia, ale to už je na žalobcoch, ako sa rozhodli.

2.8 Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka najmä rozsahu rekonštrukcie. Podľa jeho názoru je najpodstatnejšie a najdôležitejšie to, či žalovaný dokončil rekonštrukciu v rozsahu, ako mala byť dokončená do 31. marca 2019 a má za to, že žalovaný to tak aj spravil. Pokiaľ ide o čestné prehlásenie, žalovaný čestným prehlásením nemohol uznať dlh, a teda nemohla tu nastať vyvrátiteľná právna domnienka, že dlh 24. januára 2019 trvá a v podstate dá sa zistiť z toho len nejaký opätovný dodatok k zmluve o diele o úprave vecí. Žiada žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.9 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že žalobcovia a žalovaný 15. októbra 2017 ústne uzatvorili zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola realizácia stavebných prác na rodinnom dome žalobcov nachádzajúcom sa na W. J. XX Q. O.. Pri uzatvorení zmluvy bola vyhotovená listina označená ako „Prerábka domu W. XX, O.“, v ktorej žalovaný prehlásil, že sa zaväzuje vykonať rekonštrukciu predmetného domu v sume 28.700,- eur (cena za realizáciu stavebnej časti) a v sume 6.000,- eur (cena za realizáciu elektroinštalácie) a že od žalobcov prevzal zálohu 10.000,- eur s tým, že ďalšie platby mu budú vyplatené 15. novembra 2017 vo výške 5.000,- eur, 15. decembra 2017 vo výške 10.000,- eur a zvyšná suma bude doplatená pri koncovom sčítaní po 15. januári 2018. Žalovaný začal vykonávať rekonštrukčné práce na dome a žalobcovia mu vyplatili zálohy v dohodnutej výške. Rekonštrukcia domu mala byť dokončená do konca februára 2018. Žalovaný v dohodnutom termíne rekonštrukciu domu nezrealizoval, termín ukončenia viackrát posúval a od žalobcov požadoval vyplatenie ďalších peňažných prostriedkov. Žalobcovia vyplatili žalovanému 43.300,- eur. Táto skutočnosť v konaní nebola spornou, keďže žalovaný v čestnom vyhlásení z 24. januára 2019 prehlásil, že termín konečného dokončenia dohodnutej rekonštrukcie domu bude 31. marec 2019, že disponuje prevzatými peňažnými prostriedkami určenými na realizáciu a dokončenie potrebných prác v zmysle dohody, že je reálne v jeho možnostiach a schopnostiach dom v plnom rozsahu dokončiť, avšak ak by nedošlo ku kompletnému dokončeniu rekonštrukcie do uvedeného termínu, zaviazal sa v tento deň vrátiť žalobcom zvyšok peňažných prostriedkov určených na dokončenie tejto rekonštrukcie, ktoré od nich osobne prevzal, a to v celkovej výške 10.000,- eur. Žalovaný rekonštrukciu domu do 31. marca 2019 nedokončil ani nevrátil žalobcom 10.000,- eur, hoci ho žalobcovia o vrátenie uvedenej sumy viackrát žiadali. Žalobcovia preto podali trestné oznámenie na žalovaného pre podozrenie z trestného činu sprenevery a prečinu podvodu, avšak to bolo odmietnuté. Zároveň z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný napriek výzvam žalobcov, aby pokračoval v rekonštrukčných prácach, tieto práce na dome žalobcov nedokončil a na výzvy žalobcov už nereagoval. Keďže žalovaný bol nečinný, žalobcovia si zabezpečili na dokončenie rekonštrukcie domu iné stavebné firmy, ktoré podľa ich tvrdení, museli najprv opraviť práce neodborne vykonané žalovaným a až následne dielo dokončiť, avšak škodu, ktorá im vznikla neodborným prístupom žalovaného k zhotoveniu diela, si žalobcovia v tomto konaní neuplatňujú a žiadajú vyplatenie len tej sumy, ku ktorej sa žalovaný zaviazal v čestnom vyhlásení z 24. januára 2019. Žalovaný v priebehu konania namietal, že nebol dohodnutý rozsah prác, ktorý sa má vykonať, tvrdil, že rekonštrukciu dokončil tak, ako to dohodol so žalobcami.

2.10 Súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi žalobcami a žalovaným 15. októbra 2017 došlo k platnému uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola rekonštrukcia domu žalobcov nachádzajúceho sa na adrese W. XX, O.. Keďže ani jedna zo sporových strán neodstúpila od platne uzavretej zmluvy, k zrušeniu tohto záväzkového vzťahu nedošlo. Zo strany žalovaného nedošlo k riadnemu vykonaniu diela, t. j. tak, ako to bolo zmluvnými stranami dohodnuté, keďže žalovaný rekonštrukciu domu žalobcov nedokončil a zo stavby odišiel bez toho, aby dohodnuté práce realizoval a aby riadne vykonané dielo odovzdal žalobcom. Stav domu žalobcov v čase, keď žalovaný prestal na ňom vykonávať dohodnuté práce, v žiadnom prípade nezodpovedal kompletnej rekonštrukcii, keďže v

niektorých miestnostiach neboli omietnuté, resp. obložené steny, nebola dokončená elektroinštalácia, neboli urobené potery, atď..

2.11 Vo vzťahu k námietke žalobcov, že nebol určený rozsah diela, súd poukázal (okrem výpovedí žalobcov, ktorí vo svojich výpovediach popísali dohodnutý rozsah prác - realizovať rekonštrukciu domu do takého stavu, že vojdem do izby, uložím podlahu, namontujem svetlo a dá sa tam bývať) aj na čestné prehlásenie samotného žalovaného z 24. januára 2019, v ktorom žalovaný čestne prehlásil, že najneskorší termín kompletného dokončenia dohodnutej rekonštrukcie bude 31. marca 2019, a že je reálne v jeho možnostiach a schopnostiach rekonštrukciu kompletne do dohodnutého termínu (31. marec 2019) v plnom rozsahu dokončiť a že ak by nastala nepredvídateľná okolnosť a nedošlo by ku kompletnému dokončeniu rekonštrukcie v zmysle vzájomnej dohody do uvedeného termínu, zaviazal sa vrátiť žalobcom zvyšok peňažných prostriedkov, ktoré prevzal od žalobcov v celkovej výške 10.000,- eur. Teda aj z uvedeného čestného prehlásenia žalovaného je zrejmý rozsah diela - dohodnutých prác, t. j. kompletná rekonštrukcia domu.

2.12 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nezrealizoval rekonštrukciu domu pre žalobcov tak, ako sa k tomu zaviazal v ústnej zmluve o dielo v mesiaci október 2017 a následne aj v čestnom prehlásení z 24. januára 2019, a preto je povinný vrátiť žalobcom zvyšok peňažných prostriedkov určených na dokončenie tejto rekonštrukcie, ktoré od nich osobne prevzal, a to v celkovej výške 10.000,- eur tak ako sa k tomu zaviazal v čestnom prehlásení.

2.13 V danom prípade žalovaný v čestnom prehlásení z 24. januára 2019, ktoré vlastnoručne podpísal, slobodne a vážne, určito a zrozumiteľne, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia prehlásil, že ak do termínu 31. marec 2019 nedôjde ku kompletnému dokončeniu rekonštrukcie, vráti žalobcom zvyšok peňažných prostriedkov, ktoré od nich prevzal na dokončenie rekonštrukcie, a to v celkovej výške 10.000,- eur. Keďže žalovaný v dohodnutom termíne rekonštrukciu domu pre žalobcov nedokončil, je jeho povinnosťou splniť svoj záväzok, ku ktorému sa zaviazal v čestnom prehlásení z 24. januára 2019, a to vrátiť žalobcom zvyšok peňažných prostriedkov vo výške 10.000,- eur. Nie je sporné, že zo sumy 10.000,- eur žalovaný vrátil žalobcom iba sumu 350,- eur, preto sa žalobcovia oprávnenne domáhajú voči žalovanému zaplataenia zvyšku uvedenej sumy, t. j. 9.650,- eur.

2.14 Pokiaľ žalovaný v rámci obrany tvrdil, že rekonštrukciu domu riadne vykonal, k tomu súd uviedol, že žalovaný v tomto smere nepredložil a ani nenavrhol vykonať žiaden relevantný dôkaz, ktorý by podporil jeho tvrdenie o tom, že jeho povinnosť riadne vykonať dielo bola splnená a že by riadne vykonané dielo bolo aj fakticky odovzdané, resp. ponúkané na odovzdanie žalobcom. Odovzdanie diela zhotoviteľom a jeho prevzatie objednávateľom je pritom imanentnou súčasťou plnenia zhotoviteľa. Dôkazná povinnosť sporových strán v konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, predstavuje iniciatívu pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Ak sporová strana svoje tvrdenie nepodloží relevantným dôkazom, jej tvrdenie zostane neobjasnené. Neobjasnené tvrdenia sa považujú za nedokázané, dôsledkom čoho je pre sporovú stranu nepriaznivé rozhodnutie.

2.15 S poukazom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade žalobcovia uniesli dôkazné bremeno preukázania nimi tvrdených skutočností, teda že žalovaný nesplnil svoj záväzok zo zmluvy o dielo, keďže rekonštrukciu domu nedokončil a predložili o tom relevantné dôkazy. Naproti tomu žalovaný na podporu svojich tvrdení, že on rekonštrukciu domu riadne dokončil, nepredložil žiaden dôkaz a ani nenavrhol vykonanie nejakého dôkazu na preukázanie tohto jeho tvrdenia. Súd preto považoval námietku žalovaného, že dielo riadne vykonal, za žalovaným nepreukázanú, a teda neopodstatnenú. Rovnako tak za nedôvodné považoval súd aj ďalšie námietky žalovaného, ktorý v konaní namietal, že žalobcovia si u žalovaného neuplatnili žiadne vady, že nežiadali bezplatné odstránenie vád a že neodstúpili od zmluvy. K týmto námietkam súd uvádza, že ak žalovaný rekonštrukciu domu nezrealizoval, dielo riadne nedokončil, a teda nedošlo ani k odovzdaniu diela žalobcom, nemohla začať plynúť ani lehota na uplatnenie zodpovednosti za vady, v ktorej si podľa tvrdenia žalovaného mali

žalobcovia uplatniť vady diela. Pokiaľ žalovaný vytyka žalobcom, že neodstúpili od zmluvy, ak neboli s priebehom prác spokojní, k tomu súd uvádza, že v prípade, že zmluva alebo zákon umožňujú za splnenia stanovených podmienok, niektorej zo zmluvných strán odstúpiť od zmluvy, môže tak zmluvná strana urobiť, avšak využitie uvedeného inštitútu je právom, nie povinnosťou zmluvnej strany. Ak teda žalobcovia neboli spokojní s postupom prác realizovaných žalovaným na rekonštrukcii ich domu, bolo len na ich vôli, či si právo odstúpiť od zmluvy so žalovaným uplatnia alebo nie. Žalobcovia si toto právo neuplatnili, od zmluvy neodstúpili a naďalej požadovali od žalovaného, aby splnil svoj záväzok zo zmluvy o dielo - riadne vykonať kompletnú rekonštrukciu domu, preto bolo povinnosťou žalovaného svoj záväzok zo zmluvného vzťahu so žalobcami riadne splniť. Keďže žalovaný svoj záväzok nesplnil, rekonštrukciu domu riadne nedokončil, je jeho povinnosťou vrátiť žalobcom zvyšok sumy, ktorú od žalobcov prevzal tak, ako sa k tomu zaviazal v čestnom prehlásení z 24. januára 2019, t. j. vo výške 9.650,- eur (sumu 350,- eur už žalobcom vrátil), a to aj v súlade so zásadou „pacta sunt servanda“ (zmluvné strany sú povinné dodržiavať svoje zmluvné záväzky riadne a včas), ktorá je jednou z hlavných zásad vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd a je považovaná za najvyššiu prirodzenú právnu normu, od ktorej je odvodzované všetko právo.

2.16 Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel z dôvodu, že nárok žalobcov je zákonný a dôvodný. Zároveň súd priznal žalobcom aj úroky z omeškania vo výške 5 % z istiny 9.650,- eur od 1. apríla 2019, teda odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom mal žalovaný vrátiť zvyšok zálohy poskytnutej mu žalobcami na rekonštrukciu domu v celkovej výške 10.000,- eur. 1. aprílom 2019 sa žalovaný preukázateľne dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, preto ho súd zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania v žalobcami požadovanej výške.

2.17 Súd zamietol návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania vykonaním znaleckého dokazovania za účelom zisťovania dátumu vyhotovenia videozáznamov z dôvodu hospodárnosti a neúčelnosti, nakoľko dátumy vyhotovenia týchto záznamov vyplynuli z dôkazu predloženého žalobcom v 1. rade na pojednávaní konanom 20. novembra 2021 - zo záznamov na videokamere a súd nemal dôvod pochybovať o ich pravosti a správnosti. Čo sa týka zamietnutia návrhu žalovaného na vykonanie jeho výsluchu právny zástupca ani v odpore a ani vo vyjadrení z 1. júla 2021 nenavrhol vykonať dôkaz výsluchom žalovaného. Na pojednávanie konané 20. decembra 2021 sa žalovaný nedostavil, jeho právny zástupca žiadal ospravedlniť jeho neúčast' z dôvodu plnenia neodkladných pracovných záležitostí. Súd má za to, že návrh na vykonanie tohto dôkazu právny zástupca žalovaného nepredložil včas, keďže termín pojednávania bol právnenmu zástupcovi žalovaného oznámený v dostatočnom časovom predstihu (12. októbra 2021) a právny zástupca žalovaného navrhol vykonanie tohto dôkazu až na pojednávaní konanom 22. novembra 2021. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, že vykonanie tohto dôkazu by si vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a žalovaný mal dostatočný časový priestor na to, aby si zariadil svoje pracovné povinnosti tak, aby sa na pojednávanie dostavil, súd návrh právneho zástupcu žalovaného na vykonanie tohto dôkazu zamietol. Súd zamietol aj návrhy žalobcov na vykonanie dokazovania výsluchom Y. M. Y. P. U. a znaleckého dokazovania týkajúceho sa rozsahu vykonaných rekonštrukčných prác, a to z dôvodu hospodárnosti, nakoľko dospel k záveru, že vykonanie ďalšieho dokazovania by vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu a z neho vyplývajúceho právneho stavu veci, neprinieslo iné rozhodnutie vo veci samej.

2.18 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 34, § 35 ods. 1, ods. 2, § 488, § 559, § 631, § 633 ods. 1 prvá veta, § 634 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Úroky z omeškania priznal súd žalobcom v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.19 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešným žalobcom proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník.

3. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonanými návrhnutými dôkazmi, potrebnými na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K namietanému nesprávnemu právnenmu posúdeniu veci súdom prvej inštancie tvrdil, že prvoinštančný súd nesprávne určil, že medzi stranami sporu vznikla zmluva

o dielo, pretože z doposiaľ vykonaných dôkazov vyplynulo, že strany sporu pravdepodobne chceli uzatvoriť zmluvu o oprave a úprave veci podľa § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 652 ods. 2 Občianskeho zákonníka vymedzuje pojem opravy a úpravy veci, pričom opravou sa rozumie činnosť, ktorou sa odstraňujú vady veci, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia. Opravu veci je potrebné odlíšiť od úpravy veci, ale aj od zhotovenia veci na základe zmluvy o dielo. Úpravou veci sa rozumie činnosť spočívajúca buď v úprave povrchu veci (napr. čistenie, žehlenie, farbenie). Zásadným kritériom pre rozlíšenie medzi opravou veci a zhotovením novej veci je, že predmetom opravy alebo úpravy nie je vytvorenie novej veci, ale len odstránenie vady veci alebo úprava jej vlastností. Podstatnými náležitosťami zmluvy o oprave alebo úprave veci sú predmet zmluvy a dohoda o cene. Predmetom zmluvy je vymedzenie rozsahu opravy a úpravy veci. K určitosťi záväzku zhotoviteľa, ktorá je predpokladom platnosti zmluvy podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné dostatočné vymedzenie predmetu opravy alebo úpravy v zmluve. To znamená, že v zmluve musí byť dohodnuté, v čom má oprava alebo úprava veci spočívať. V prípade neurčitosti zmluvného dojednania zmluva nevznikne, prípadne je zmluva neplatná. (R 33/1939, R 258/1972). Z vykonaného dokazovania nevyplývala skutočnosť, že by sa sporové strany dohodli na predmete zmluvy o oprave alebo úprave veci. V zmluve označenej ako „Prerábka domu“ je určené, že sa mala vykonať „prerábka“ domu na ulici W.S. XX Q. O., avšak takéto určenie predmetu zmluvy o oprave alebo úprave veci je nepostačujúcim na to, aby bola splnená podstatná náležitosť, ktorú musí uvedená zmluva obsahovať a z neho plynie aj absolútna neplatnosť uvedenej zmluvy. Určenie predmetu zmluvy ako kompletná rekonštrukcia nie je dostatočne určitým vymedzením predmetu zmluvy, pretože takýto rozsah je veľmi všeobecným pojmom, ktorý môže zahŕňať rôzne spôsoby, ako aj rozsah prác a iné možnosti, pričom takéto vymedzenie nie je dostatočne určité a vyvoláva absolútnu neplatnosť právneho úkonu. V nadväznosti na to zdôraznil, že konanie prvoinštančného súdu má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súdu bolo od začiatku známe, že zmluva o „Prerábke domu“ neobsahuje podstatné náležitosti, v dôsledku čoho mal povinnosť preskúmať všetky dôvody absolútnej neplatnosti, čo neurobil. V súvislosti s namietaným nevykonaním navrhovaného dôkazu, a to jeho vypočítaním poukázal na skutočnosť, že tento dôkaz bol navrhovaný žalobcami vo vyjadrení z 26. mája 2021, ale aj na skutočnosť, že takýto postup prvoinštančného súdu je v rozpore so zásadou súdnej ochrany, zásadou rovnosti zbraní, zásadou spravodlivej ochrany práv strán a zásadou rovnosti strán. Tiež mal za to, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia a z tohto dôvodu naňho neprešla „vysvetľovacia povinnosť“. Žalobcovia do pojednávania žiadnym spôsobom nepreukázali rozsah opravy a úpravy veci. Až na pojednávaní konanom 22. novembra 2021 uviedli, aký rozsah rekonštrukcie mali na mysli pod kompletnou rekonštrukciou domu. Až na tomto pojednávaní, na ktorom bol riadne ospravedlnený a súd jeho ospravedlnenie akceptoval, sa mohol dozvedieť, aký rozsah rekonštrukcie mali žalobcovia na mysli a až v tomto okamihu mohla naňho prejsť „vysvetľovacia povinnosť“ a riadne sa mohol vyjadriť k tvrdeniam žalobcov, čo mu nebolo postupom prvoinštančného súdu umožnené. Ďalej konštatoval, že podľa jeho názoru si žalobcovia žalobou uplatnili zaplatenie zmluvnej pokuty, avšak čestné prehlásenie z 24. januára 2019 podpísané iba ním samým v žiadnom prípade nespĺňa kontraktálnu povinnosť všetkých účastníkov sporu a z tohto dôvodu nemôže byť platnou dohodou o zmluvnej pokute. Z toho jednoznačne vyplýva, že strany sporu neuzatvorili žiadnu dohodu o zmluvnej pokute. V prípade, ak by odvolací súd neakceptoval vyššie uvedené dôvody, je potrebné sa zaoberať aj nemožnosťou splnenia záväzku, keďže z čestného prehlásenia z 24. januára 2019 vyplýva, že do 31. marca 2019 by mala byť vykonaná rekonštrukcia domu, pričom opätovne nie je dostatočne určený rozsah takejto rekonštrukcie, čo zakladá neurčitosť tohto čestného prehlásenia a z tohto dôvodu aj jeho neplatnosť. Aj keby bolo toto čestné prehlásenie platným právnym úkonom a preukazovalo by dojednanie zmluvnej pokuty vo výške 10.000,- eur v prípade porušenia povinnosti žalovaným, a to dokončenia rekonštrukcie do 31. marca 2019 je potrebné preskúmať možnosť, resp. nemožnosť takéhoto plnenia. Trvá na tom, že vykonávať a dokončiť stavebné práce v takom rozsahu ako uviedli žalobcovia až na pojednávaní konanom 22. novembra 2021 v období od 24. januára 2019 do 31. marca 2019 bolo vzhľadom na zimné ročné obdobie, mimo stavebnej sezóny, kedy vonkajšie teploty dosahujú mínusové hodnoty, objektívne nemožné. Stavebné práce mokrého procesu musia byť vykonávané v stavebnej sezóne. Stavebná sezóna, teda obdobie vhodné na realizáciu stavebných mokrych procesov, trvá od jari do jesene, to znamená od skončenia nočných mrazov po ich začiatok. Pri teplotách pod +5 °C sa stavať neodporúča, pretože pri niektorých stavebných materiáloch sa pri nízkych teplotách spomaľujú chemické reakcie a mohlo by dôjsť ku škodám a k nezvratnému poškodeniu veci. Či už nemožnosť plnenia bola počiatočná alebo následná, tak následkom počiatočnej nemožnosti by bola neplatnosť právneho úkonu a následnou neplatnosťou by došlo k zániku jeho povinnosti plniť. Z tohto dôvodu by tak či tak nebol povinný plniť svoj záväzok do 31. marca 2019 a nedošlo by k porušeniu jeho povinnosti a žalobcom nemôže vzniknúť nárok

na zmluvnú pokutu vo výške 10.000,- eur. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmenil a rozhodol tak, že žalobu zamietá v celom rozsahu a zároveň priznáva žalovanému okrem trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného v súdom určenej lehote písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať, resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

9. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že prvoinštančný súd nesprávne určil, že medzi stranami sporu vznikla zmluva o dielo, a to z dôvodu, že z doposiaľ vykonaných dôkazov vyplynulo, že strany sporu pravdepodobne chceli uzatvoriť zmluvu o oprave a úprave veci podľa § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, aké doposiaľ vykonané dôkazy má žalovaný na mysli, pretože žalovaný ich nielenže nekonkretizoval, ale po oboznámení sa s obsahom spisu ich ani odvolací súd nedokázal identifikovať. Navyiac odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného o právnom posúdení predmetnej zmluvy ako zmluvy o oprave a úprave veci aj preto, že predmetom zmluvy bol určitý materiálny výsledok, a to vykonanie stavebných a elektroinštalačných prác, nie oprava alebo úprava veci.

10. V nadväznosti na to ako neopodstatnenú hodnotí odvolací súd námietku žalovaného, že z vykonaného dokazovania nevyplývala skutočnosť, že by sa sporové strany dohodli na predmete zmluvy o oprave alebo úprave veci, keďže sporové strany sa vzhľadom na uzatvorenie zmluvy o dielo nemali ani dôvod dohadovať na predmete zmluvy o oprave a úprave veci. Napriek tomu odvolací súd podotýka, že to, že zmluvné strany sa na predmete zmluvy o dielo dohodli bolo preukázané viacerými dôkazmi a nepriamo to preukazuje aj skutočnosť, že strany sa vopred dohodli aj na konkrétnej cene diela a na tom, aká časť z tejto sumy bude použitá na stavebné práce a aká časť na elektroinštalačné práce. S ohľadom na túto skutočnosť, nemožno dať za pravdu žalovanému, že by bola ako predmet diela vymedzená kompletná rekonštrukcia bez jej ďalšej špecifikácie.

11. Rovnako ako neopodstatnenú hodnotí odvolací súd námietku žalovaného, že zmluva o „Prerábke domu“ neobsahuje podstatné náležitosti, a to z dôvodu, že podstatnými náležitosťami tejto zmluvy ako zmluvy o dielo sú vymedzenie diela a cena diela a v danej veci sa zmluvné strany na týchto náležitostiach už pri jej uzavretí jednoznačne dohodli.

12. K žalovaným namietanému nevykonaniu jeho výsluchu odvolací súd konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, a teda aj keď žalobcovia na rozdiel od právneho zástupcu žalovaného navrhli vykonanie tohto dôkazu včas, nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie odročiť pojednávanie za účelom vykonania výsluchu žalovaného v čase, keď už mal súd inými dôkazmi dostatočne preukázané, že žalovaný si povinnosť vrátiť peňažné prostriedky žalobcom nesplnil. Popritom odvolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný počas celého konania ani netvrdil, že by už skôr žalobcom žalovanú sumu vrátil.

13. Čo sa týka názoru žalovaného, že žalobcovia si žalobou uplatnili zaplatenie zmluvnej pokuty, odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný rovnako ako každý iný odvolateľ môže v odvolaní argumentovať čímkoľvek, avšak od tejto jeho argumentácie je závislá jeho úspešnosť v odvolacom konaní, a preto by malo byť v jeho záujme, aby boli tieto jeho argumenty pre odvolací súd presvedčivé. Berúc do úvahy obsah spisu, z ktorého nevyplýva ani len pochybnosť, že by žalovaná suma nebola sumou, ktorú žalobcovia vyplatili žalovanému ako cenu diela vopred a žalovaný im potom ako dielo v celom rozsahu nevykonaný, túto sumu nevrátil, však tento argument žalovaného za takýto považovať nemožno.

14. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že v prípade porušenia povinností žalovaným, a to dokončenia rekonštrukcie do 31. marca 2019 je potrebné preskúmať možnosť, resp. nemožnosť takéhoto plnenia, odvolací súd uvádza, že žalovaný sa k splneniu povinnosti dokončiť rekonštrukciu do 31. marca 2019 zaviazal v čestnom prehlásení, ktoré vlastnoručne podpísal, pričom pri jeho podpise mu ako zhotoviteľovi diela a skúsenému stavebníkovi museli byť známe rozsah nevykonaných prác ako aj okolnosť, že tieto práce bude musieť vykonať v zimnom období. Súd prvej inštancie by bol mohol nemožnosť plnenia skúmať vtedy, ak by žalovaný nebol podpísal čestné prehlásenie a zároveň by nebol vykonaný a odovzdal dielo včas.

15. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom 9.650,- eur s príslušenstvom zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

16. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal a nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcom v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd nárok na ich náhradu sporovým stranám nepriznal.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).